

Protokół

2. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 16. lutego 1907.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 115.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 1 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, że udzielił urlopów na kilka dni pp. Wiktorowi Czaykowskiemu i Brunickiemu.

Marszałek poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłemu posłowi bł. p. Arnoldowi Rapoportowi.

Marszałek oznajmia, że p. Sękowski złożył mandat zastępcy członka Wydziału krajowego, i że wybór uzupełniający nastąpi na jednym z następnych posiedzeń.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 16-go lutego

1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s. 80, 84, 85, 86, 87, 88, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 113, 114, 115, 116, 120, 122, 123, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 147, 150, 151, 152, 153, 161, 162, 163, 164, 165, 169, 170, 171, 173, 174, 175, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 186, 187, 188, 189, 190, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 232, 233, 237, 238, 239, 240, 264, 271, 273, 277, 281, 285, 288, 294, 295, 297, 298, 299, 300, 301, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 343, 344, 345, 346, 347, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356.

Komisji administracyjnej: L. s. 81, 82, 83, 125, 312, 313, 314, 315, 316, 317.

Komisji kolejowej: L. s. 89, 90, 91, 92, 93.

Komisji petycyjnej: L. s. 94, 144, 145, 146, 148, 149, 167, 168, 176, 185, 236, 302.

Komisji przemysłowej: L. s. 112, 121, 235, 259, 270, 348.

Komisji drogowej: L. s. 117, 118, 119, 124, 126, 192, 193, 194, 195, 340, 341.

Komisji szkolnej: L. s. 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 260, 261, 262, 263, 265, 266, 267, 268, 269, 272, 274, 275, 276, 278, 279, 280, 282, 283, 284, 286, 287, 289, 290, 291, 292, 293, 296.

Komisji solnej: L. s. 166, 172, 214, 234.

Komisji gospodarstwa krajowego: L. s. 184, 231, 357.

Komisji gminnej: L. s. 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339.

Po odczytaniu petycji L. s. 238 Gminy Żabno o pokrycie z funduszu krajowego kosztów utrzymania Jana Krycińskiego we Wiedniu przemawia p. ks. Wilczkiewicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 262 Katarzyny Jareńko wdowy po nauczycielu ludowym w Stanisławowie o pensję wdową przemawia p. Trzeciński popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dobrych petycji które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 269 gmin powiatu bialskiego o gimnazjum polskie w Białej udziela Marszałek głosu zapisanemu dla poparcia tej petycji p. Schätzlowi.

P. Schätzler nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 287 Wandy Kalinowiczówny, emer. nauczycielki ludowej we Lwowie o policzenie lat służby do

emerytury, udziela Marszałek głosu p. ks. Stojalowskiemu dla poparcia tej petycji. P. ks. Stojalowski, nieobecny w Izbie. Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bobrzyńskiego o wydanie ustawy krajowej o seminariach nauczycielskich.

Przemawia p. Bobrzyński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bobrzyńskiego o zmianę ustawy o Radzie szkolnej krajowej.

Przemawia p. Bobrzyński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego w sprawie Uniwersytetu Lwowskiego.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Mieczysława Urbańskiego w sprawie budowy kolei ze Strzyżowa przez Brzozów do Sanoka.

Przemawia p. Mieczysław Urbański uzasadniając swój wniosek, a pod względem

formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Wybór 4 sekretarzy, 4 kwestorów i 12 rewidentów, tudzież wybór komisji a mianowicie:

Administracyjnej z 21 członków, bankowej z 17, budżetowej z 25, drogowej z 16, gminnej z 15, górniczej z 9, gospodarstwa krajowego z 22, kolejowej z 15 petycyjnej z 23, podatkowej z 13, prawniczej z 10, przemysłowej z 18, reform agrarnych z 16, sanitarnej z 14, solnej z 11, szkolnej z 20, wodnej z 18, dyscyplinarnej z 6.

Przemawia p. Małachowski i stawia wniosek formalny na powiększenie liczby członków sześciu komisji a mianowicie: aby komisja administracyjna zamiast z 21 składała się z 26 członków; komisja drogowa zamiast z 16 z 18; komisja gminna zamiast z 15 z 16; komisja gospodarstwa krajowego zamiast z 22 z 24; komisja przemysłowa zamiast z 18 z 19 i komisja szkolna zamiast z 20 z 21. — P. Małachowski wnosi dalej na zmniejszenie członków komisji sanitarnej z 14 na 13.

Izba popiera ten wniosek p. Małachowskiego a następnie Izba uchwala go bez rozprawy, głosując oddzielnie nad powiększeniem liczby członków, każdej komisji t. j. komisji administracyjnej, drogowej, gminnej, gospodarstwa krajowego, przemysłowej i szkolnej, tudzież nad zmniejszeniem liczby członków komisji sanitarnej.

Marszałek oznajmia, że Izba przystępuje obecnie do wyboru sekretarzy, kwestorów i rewidentów, tudzież do wyboru wszystkich komisji, których wybór umieszczono na porządku dziennym, z wyjątkiem komisji dyscyplinarnej, której wybór nastąpi oddzielnie. Marszałek wzywa do oddawania kartek, a do komisji skrutacyjnej

zaprasza pp. Paygerta, Kleskiego, Skołyśzewskiego, ks. Jaworskiego i Federowicza.

Posłowie oddają kartki.

Zanim komisja skrutacyjna podała do wiadomości wynik wyborów Izba przystąpiła do następnego punktu porządku dziennego, którym jest sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Grybowie na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Reprezentacji powiatowej w Grybowie zezwala się pobierać w roku 1907 dodatki do podatków bezpośrednich na cele powiatowe w wysokości 48%, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwala Izba powyższy wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Przemyślanach na pobór w r. 1906 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Reprezentacji powiatowej w Przemyślanach zezwala się pobierać w r. 1906 pięćdziesięciodwu (52%) procentowy dodatek powiatowy do podatków bezpośrednich (z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego) na pokrycie potrzeb powiatowych, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Wadowicach na pobór w r. 1906 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Reprezentacji powiatowej w Wadowicach zezwala się pobierać w roku 1906 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 44% od państwowych podatków bezpośrednich, z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Nisku na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Reprezentacji powiatowej w Nisku zezwala się pobierać w roku 1907, siedmiesięć procentowy (70%) dodatek powia-

towy do podatków bezpośrednich (z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego) na pokrycie potrzeb powiatowych, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Turce, na pobór w roku 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Reprezentacji powiatowej w Turce zezwala się pobierać w roku 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 54% od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przepisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Kałuszu na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 28.800 K na pokrycie kosztów uporządkowania zniszczonych powoźni dróg gminnych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński od-
czytuje sprawozdanie Wydziału krajowego
zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Re-
prezentacyi powiatowej w Kaluszu na zacią-
gnięcie pożyczki w kwocie 28.800 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Kró-
lestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co
następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Kaluszu
zezwała się w myśl §. 24. ustawy o Repre-
zentacyi powiatowej na zaciągnięcie imie-
niem powiatu pożyczki w kwocie 28.800 kor.
na częściowe pokrycie kosztów uporządko-
wania dróg gminnych.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mo-
jemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mi-
nistrowi Skarbu

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej u-
stawy *en bloc*, Izba uchwała przyjęcie po-
wyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddziel-
nem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy
en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek spra-
wozdawcy przystąpić do trzeciego czytania
bez czytania, uchwała Izba powyższy pro-
jekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czy-
tania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w
przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi po-
wiatowej w Starym Samborze na przyjęcie
imieniem powiatu poręki za wkładki w za-
łożyć się mającej powiatowej Kasie oszczę-
dności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, od-
czytuje sprawozdanie Wydziału krajowego
zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia zezwalająca Reprezentacyi po-
wiatowej w Starym Samborze na przyjęcie
imieniem powiatu poręki za powiatową Kasę
Oszczędności w Starym Samborze, tudzież
za lokowane w niej wkładki i ich należyte
oprocentowanie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Kró-
lestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem postanawiam, co
następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Starym
Samborze zezwała się na przyjęcie imie-
niem powiatu poręki za powiatową Kasę
Oszczędności, tudzież za lokowane w niej
wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim
Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie
z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej u-
stawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej u-
stawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głoso-
waniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek spra-
wozdawcy przystąpić do trzeciego czytania
bez czytania, uchwała Izba powyższy pro-
jekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czy-
tania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w
przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi po-

wiatowej w Chrzanowie na udzielenie imieniem powiatu poręki dla wkładek w założyc się mającej powiatowej Kasie oszczędności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Chrzanowie na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyc się mającej powiatowej Kasie Oszczędności w Chrzanowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Chrzanowie zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyc się mającej powiatowej Kasie Oszczędności w Chrzanowie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy

projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Drohobyczu na przyjęcie imieniem powiatu poręki za wkładki w założyc się mającej powiatowej Kasie oszczędności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Drohobyczu na przyjęcie imieniem powiatu poręki za powiatową kasę oszczędności w Drohobyczu, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Drohobyczu zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu poręki za powiatową Kasę oszczędności w Drohobyczu, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Rudkach na przyjęcie imieniem powiatu poręki za wkładki w założyć się mającej powiatowej Kasie oszczędności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . zezwalająca Reprezentacji powiatowej w Rudkach na przyjęcie imieniem powiatu poręki za powiatową Kasę oszczędności w Rudkach, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Rudkach zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu poręki za powiatową Kasę oszczędności, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Liszna (powiat Sanok) na pobór w r. 1907 dodatku gminnego do podatków bezpośrednich w wysokości 120%.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Gminie Liszna (powiat Sanok) zezwala się na pokrycie potrzeb gminnych w r. 1907 pobierać (120%) stu dwudziesto procentowy dodatek gminny do państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto dochodowego.

Na wniosek sprawozdawcy, uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Boborodeczany na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . o zezwoleniu gminie Boborodeczany na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Bohorodeczany zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910, opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) Od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 koron.

2) Od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku, śliwownicy, esensyi pomarańczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych bez względu na zawartość alkoholu, po 11 koron.

3) Od jednego hektolitra piwa po 2 K.

4) Od jednego hektolitra miodu po 2 K.

Art. II.

Do niszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumpcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Bohorodeczany.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, dz. pp. Nr. 120, część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiesnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacji w gminie Bohorodeczanach, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. fund. propinacyjnego. względnie z dzierżawcą prawa propinacji w Bohorodeczanach.

Art. VIII.

Ustawa z dnia 17. kwietnia 1895 dz. u. kr. Nr. 35, zostaje niniejszem uchyloną.

Art. IX.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Buczacz na pobór opłat gminnych od miodu i od wina naturalnego i sztucznego, niepodlegającego podatkowi konsumpcyjnemu.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . o zezwoleniu gminie Buczacz na pobór opłat gminnych od miodu i od wina naturalnego i sztucznego nie podlegającego państwowemu podatkowi konsumcyjnemu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Akt I.

Gminie Buczacz zezwala się pobierać poczynsz od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910:

a) dodatek gminny od miodu w gminie wyrabiauego albo w jej obręb wprowadzonego i tamże zużywanego, a to po 12 koron od hektolitra czyli 12 hal. od litra.

b) dodatek gminny od wina naturalnego lub sztucznego, przeznaczonego do prywatnego użytku w obrębie gminy, o ile wino to nie podlega państwowemu podatkowi konsumcyjnemu, a to po 12 koron od hektolitra czyli po 12 hal. od litra.

Art. II.

Do uiszczania opłat ustanowionych w art. I. lit. a) obowiązany jest każdy, kto miód do miejscowego zużycia wyrabia albo też na własny użytek lub na sprzedaż w obręb gminy sprowadza.

Obowiązek uiszczenia podanej w Art. I. lit. b. opłaty od wina naturalnego lub sztucznego, przeznaczonego do prywatnego użytku a nie podlegającego państwowemu podatkowi konsumcyjnemu, powstaje z chwilą złożenia tego wina do piwnicy, względnie z chwilą przeniesienia go do ubikacyi konsumenta.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina Buczacz.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Wino podlegające państwowemu podatkowi konsumcyjnemu i wino przeznaczone do handlu wolnem jest nie tylko od samej opłaty w art. I. lit. b) wymienionej, lecz także od tych wszystkich zarządzeń kontrolnych, które z powodu wymiaru i poboru niniejszej opłaty mają być zaprowadzone.

Art. VI.

Niniejsze opłaty pobierać ma gmina przez swoje własne organa.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnątrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*, Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Dynów (powiat Brzozów) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . o zezwoleniu gminie Dynów (powiat Brzozów) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Dynów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) Od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 koron.

2) Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku i t. p. napojów, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 koron.

3) Od jednego hektolitra piwa po 2 korony.

4) Od jednego hektolitra miodu po 5 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy tworzy gmina Dynów.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcji miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacji w Dynowie — a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcją galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacji w Dynowie.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnym głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez bez czytania.

Marszałek wzywa p. Federowicza do zdania sprawy z wyniku skrutynium wyborów.

P. Federowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 86 posłów. Absolutna większość 44 głosów

Na sekretarzy otrzymali po 86 głosów pp. Mycielski, ks. Mazikiewicz i Mieczysław Urbański. Głosów 66 p. Kazimierz Lubomirski, a głosów 20 p. Andrzej Lubomirski.

Marszałek stwierdza, iż sekretarzami zostali wybrani pp. Mycielski, ks. Mazikiewicz, Mieczysław Urbański i Kazimierz Lubomirski.

P. Federowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru kwestorów.

Głosowało 81 posłów. Absolutna większość 41.

Na kwestorów otrzymali po 81 głosów pp. Korytowski, Michalski, Ochrymowicz i Traczewski.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru kwestorów.

P. Federowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru rewidentów.

Głosowało 81 posłów. Absolutna większość 41.

Na rewidentów otrzymali po 81 głosów pp. Baworowski, Buynowski, Cieński Leszek, Lityński, ks. Mazikiewicz, Merunowicz, Mogilnicki, Puzyna Roman, Rudrof, Tomaszewski, Torosiewicz i ks. Wesoliński.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru rewidentów.

P. Federowicz zdaje następnie sprawę z wyniku skrutynium wyboru poszczególnych komisyj.

Na członków komisyj poszczególnych otrzymali po 86 głosów.

Do komisji administracyjnej: Abrahamowicz, Białoskórski, Bobrzyński, Buynowski, Cieński Leszek, Czajkowski Wł. Wiktor, Głabiński, Hupka, Huryk, Jabłoński, Jaworski Wład. Leop., Jędrzejowicz Adam, Laskowski, Loewenstein, Maiss, Mycielski, Paszkowski, Rozwadowski, Sozański, Staniszewski, Szeptycki Jan, Tarnawski, Tarnowski Zdzisław, Torosiewicz, Trzeciecki, Wesoliński.

Do komisji budżetowej: Abrahamowicz, Badeni Kazimierz, Dunajewski, Głabiński, Jabłoński, Jędrzejowicz Stanisław, Korol, Kozłowski, Laskowski, Leo, Loewenstein, Lubomirski Andrzej, Małachowski, Mars, Milewski, Niezabitowski, Oleśnicki, Pastor, Piniński, Rutowski, Sala, Skalkowski, Skołyszewski, Urbański Mieczysław, Zaleski.

Do komisji reform agrarnych: Cieński Tadeusz, Czecz, Effinowicz, Garapich, Hupka, Kolischer, Mycielski, Paygert, Płocki, Rutowski, Sękowski, Skalkowski, Stojalowski, Struszkiewicz, Trzeciecki, Żardecki.

Do komisji bankowej: Gnoiński Jan, Gorayski, Hupka, Kraiński Władysław, Leo, Lityński, Loewenstein, Mandyczewski, Maryewski, Merunowicz, Moysa, Niezabitowski Stanisław, Rozwadowski, Sękowski, Skalkowski, Staniszewski, Żardecki.

Do komisji drogowej: Baworowski, Buynowski, Czarkowski, Czaykowski Władysław, Czecz, Gnoiński Wincenty, Jędrzejowicz Stanisław, Kleski, Moysa, Męciński, Ochrymowicz, Sala, Skrzyński, Sozański, Starzyński, Szwed, Urbański Mieczysław, Wiśniewski.

Do komisji gminnej: Bał, Bojko, Brucki, Buynowski, Fruchtman, Jędrzejowicz Adam, Merunowicz, Mogilnicki, Moysa, Obertyński, Płocki, Potoczek, Stadnicki, Staniszewski, Traczewski, Zaleski.

Do komisji gospodarstwa krajowego: Brykczyński, Cielecki, Czecz, Garapich, Gniwosz Władysław, Gorayski, Kleski, Kraiński Wincenty, Krzysztofowicz, Lubomirski Kazimierz, Mazikiewicz, Paygert, Potoczek, Rayski, Schnell, Sękowski, Skołyszewski, Struszkiewicz, Tarnowski Zdzisław, Theodorowicz Antoni, Urbański Jan, Vivien, Wiśniewski, Zagórski.

Do komisji górniczej: Dzieduszycki Klemens, Gorayski, Kolischer, Lipiński, Małachowski, Płocki, Skołyszewski, Staruch, Wiśniewski.

Do komisji kolejowej: Federowicz, Głabiński, Jędrzejowicz Stanisław, Kolischer, Korol, Korytowski, Lipiński, Męciński, Pastor, Schätzel, Skrzyński, Struszkiewicz, Traczewski, Vivien, Zaleski.

Do komisji petycyjnej: Baworowski, Bednarski, Bohaczewski, Bojko, Czarkowski, Horodvski, Huza, Kostheim, Lityński, Lukas, Michalski, Michałowski, Rudrof, Staruch, Szponder, Theodorowicz Antoni, Tomaszewski, Traczewski, Tyszkowski, Urbański Jan, Wilczkiewicz, Włodek Filip, Żardecki.

Do komisji przemysłowej: Czarkowski, Federowicz, Götz, Kolischer, Lipiński, Lu-

bomirski Andrzej, Małachowski, Maryewski, Merunowicz, Michalski, Milewski, Mycielski, Ostapczuk, Paygert, Rutowski, Sękowski, Stapiński, Stojalowski, Żardecki.

Do komisji podatkowej: Abrahamowicz, Baworowski, Buynowski, Głabiński, Gołuchowski, Götz, Jędrzejowicz Adam, Krański Wincenty, Krempa, Loewenstein, Oleśnicki, Szponder, Wesoliński.

Do komisji prawniczej: Brunicki, Czaykowski Władysław, Fruchtman, Huza, Jaworski Władysław Leopold, Korol, Paszkowski, Rudrof, Schätzel, Tarnawski.

Do komisji szkolnej: Bilezewski, Bobrzyński, Cielecki, Cieński Tadeusz, Czartoryski, Głabiński, Gryziecki, Jaworski Leopold, Krański Władysław, Kramarczyk, Krzysztofowicz, Michałowski, Mogilnicki, Morawski, Piniński, Rayski, Stadnicki, Szeptycki Andrzej, Tarnowski Stanisław, Theodorowicz Józef, Tomaszewski.

Do komisji solnej: Bał, Garapich, Korytowski, Maiss, Mandyczewski, Merunowicz, Potocki Roman, Szajer, Szponder, Włodek Zdzisław, Wurst.

Do komisji sanitarnej: Barabasz, Bednarski, Czaykowski Władysław, Czaykowski Władysław Wiktor, Federowicz, Gołuchowski, Jabłoński, Mars, Michalski, Trzeciński, Wilczkiewicz, Wodziecki, Wurst.

Do komisji wodnej: Bojko, Dzieduszycki Klemens, Gorayski, Kolischer, Kózłowski, Leo, Lubomirski Kazimierz, Mandyczewski, Maryewski, Merunowicz, Michalski, Rutowski, Rozwadowski, Skołyszewski, Sozański, Staniszewski, Stadnicki, Tarnowski Zdzisław.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru członków wszystkich powyższych komisji i oznajmia, iż obecnie zarządza wybór jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi większych posiadłości.

Marszałek zaprasza do skrutynium pp. Marsa, Wincentego Gnoińskiego i Białoskórskiego, wzywa posłów do oddawania kartek,

a sekretarza do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Urbański czyta spis posłów z kuryi większych posiadłości a posłowie oddają kartki.

Izba przystępuje następnie do wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi miast i izb handlowych.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Tarnawskiego, Wiśniewskiego, i Bojkę, a sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis posłów z tej kuryi, którzy oddają kartki.

Izba przystępuje do wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi mniejszych posiadłości.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Kuryłowicza, Hużę, Czarkowskiego, a sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis posłów z kuryi mniejszych posiadłości, a posłowie oddają kartki.

P. Wincenty Gnoiński zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi większych posiadłości.

Głosowało 28 posłów. Absolutna większość 15. głosów.

Głosów 28 t. j. wszystkie otrzymał p. Mieczysław Urbański.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru i oznajmia, że członkiem komisji dyscyplinarnej z kuryi większych posiadłości, wybrany został p. Mieczysław Urbański.

P. Tarnawski zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi miast i izb handlowych.

Głosowało 16 posłów. Absolutna większość 9. Głosów 16 t. j. wszystkie otrzymał p. Maiss.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru i oznajmia, że p. Maiss został wybrany członkiem komisji dyscyplinarnej z kuryi miast i izb handlowych.

P. Huza zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi mniejszych posiadłości.

Głosowało 48 posłów. Absolutna większość 25. Głosów 44 padło na p. Kramarczyka, 3 na posła Stapińskiego a 1 na p. Szweda.

Marszałek konstatuje, że członkiem komisji dyscyplinarnej z kuryi mniejszych posiadłości wybrany został p. Kramarczyk.

Izba przystępuje następnie do wyboru 3 członków komisji dyscyplinarnej z całego Sejmu.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Żardeckiego, Buynowskiego, Krempę i Staniszewskiego, a posłów wzywa do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania zgłoszonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w terminie nieprzekraczalnym do dnia 23. lutego 1907. przedłożył Sejmowi projekt ustawy wyborczej dla wyborów sejmowych na zasadzie powszechnego, równego, bezpośredniego i tajnego prawa wyborczego.

Liczba posłów sejmowych w tym projekcie nie może przekraczać teraźniejszej cyfry 161.

We Lwowie dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Jan Stapiński, w. r.

Bojko, Filip Włodek, Oleśnicki, Mogilnicki, Jan Jaworski, Kuryłowicz, Krempa, Effino-

wicz, Korol, Huryk, Staruch, Barabas, Ostapczuk, Bobaczewski, Mazikiewicz.

Marszałek udziela głosu p. Stapińskiemu dla uzasadnienia nagłości tego wniosku.

P. Stapiński uzasadnia nagłość swego wniosku.

Marszałek otwiera rozprawę nad nagłością tego wniosku.

Przemawiają pp. Rayski, JE. Piniński, ks. Pastor i Oleśnicki.

Przemawia p. Stapiński.

Izba w głosowaniu odrzuca nagłość wniosku p. Stapińskiego.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania dalszych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Ponawiając uchwały z dnia 3. listopada 1904 i z dnia 13. listopada 1905, —

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ponownie, ażeby wdrożył z c. k. Rządem układy, zmierzające do objęcia galicyjskich salin przez Wydział krajowy w zarząd albo w dzierżawę, z ustanowieniem takich warunków, któreby ani uszczuplały dochodów skarbu państwa z kopalni i warzelni, ani też nie naruszały urządzeń monopolu solnego.

We Lwowie 14. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Teofil Merunowicz, m. p.

Małachowski, Tarnawski, Żardecki, Michałowski, Buynowski, Bednarski, Kolischer, Tomaszewski, Jabłoński, Huza, Sala, Kleski, Rayski, Maiss, Jahl.

W n i o s e k.

Od początku istnienia ery konstytucyjnej tj. od czasu, odkąd zastępcom tego kraju wolno swobodnie wypowiadać żądania, leżące w interesie tego kraju, stoi jako niespełniony postulat autonomiczny żądanie, by dobra ziemskie t. z. „kameralne“, tudzież dobra funduszowe, zajęte przez c. k. skarb

państwa i pozostające w zarządzie państwowym, oddane zostały w zarząd kraju. Jest to żądanie, od którego ani Sejm krajowy nigdy nie odstąpił, ani też nie wyrzekła się jego reprezentacya naszego kraju w Radzie państwa.

Wydział krajowy, spełniając polecenie Sejmu i z odwołaniem się na §. 20. statutu krajowego, upomniął się zaraz przy pierwszych rokowaniach o odebranie w zarząd kraju funduszków i majątku krajowego, także o oddanie dóbr kameralnych w zarząd autonomiczny krajowy, opierając się na tem zapatrywaniu prawnem, iż stanowią one część integralną funduszu krajowego. Mianowicie wniesli delegaci Wydziału krajowego w dniu 15. lipca 1861 protokolarnie do c. k. Rządu żądanie, by dobra t. z. „kameralne“ oddane zostały w administracyę Wydziału krajowego jako dobra krajowe.

Rząd ówczesny zajął wobec tego żądania stanowisko odmowne.

Na posiedzeniu sejmowem z 26. listopada 1866 pojawił się wniosek ś. p. posła Mikołaja Zyblikiewicza, zmierzający do objęcia przez kraj dóbr kameralnych. Wniosek ten poparli posłowie: Agopsowicz, Bocheński, Fredro, Golejewski, Grocholski, Gutowski, Laskowski, Kabat, Koczyński, Młocki, Pietruski, Russocki, Rutowski, Sanguszko, Smarzewski i hr. Henryk Wodzicki.

Gdy c. k. Rząd wniósł na posiedzeniu Izby posłów Rady państwa z 17. grudnia 1867 projekt sprzedaży znacznej części dóbr kameralnych, a pomiędzy tem także czteremastu majątków ziemskich w Galicyi dla pokrycia niedoboru budżetowego państwowego — Wydział krajowy galicyjski zaprotestował energicznie przeciwko temu zamiarowi, i w memoryale z 3. kwietnia 1868 l. 3369, opracowanym przez członka Wydziału krajowego, ś. p. posła Maurycego Krainńskiego wznowił żądanie, ażeby dobra kameralne w Galicyi oddane zostały w zarząd kraju.

W rezolucyi sejmowej z roku 1868, streszczającej autonomiczne żądania kraju,

w punkcie 5. zażądał Sejm oddania krajowi dóbr kameralnych.

Ponawiając przeto dawne, a nie spełnione dotąd żądanie kraju,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby ponownie wziął pod rozwagę sprawę objęcia w zarząd kraju domen i lasów państwowych tudzież dóbr funduszowych w Galicyi, pozostających dotąd w administracyi państwa — ażeby przeprowadził w tym kierunku rokowania z c. k. Rządem, i o wyniku ich ażeby złożył Sejmowi sprawozdanie, wraz z odpowiednimi wnioskami.

We Lwowie, dnia 14. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Teofil Merunowicz, w. r.

Małachowski, Tarnawski, Żardecki, Bednarski, Buynowski, Miebałowski, Huza, Sala, Kolischer, Tomaszewski, Jabłoński, Jahl, Kleski.

W n i o s e k
posła Tomaszewskiego.

Gminy podmiejskie lwowskie, krakowskie, stanisławowskie i przemyskie zaliczyła ustawa o stosunkach prawnych nauczycieli szkół ludowych z dnia 1. stycznia 1889 do czwartej klasy płac nauczycielskich.

Zważywszy, że gminy te są bezpośrednim dalszym ciągiem miast tak dalece, że są nawet częściowo objęte rejonem akcyzowym miast zamkniętych, że gminy te ze względu na stosunki drożyzniane nie różnią się od miast, do których bezpośrednio przylegają, że przeto nauczyciele w tych gminach są bardzo pokrzywdzeni, gdyż pobierają takie same płace, jak nauczyciele wiejscy i małomiasteczkowi,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Nauczycieli gmin podmiejskich lwowskich i krakowskich przenosi się do drugiej klasy płac, a nauczycieli gmin podmiejskich stanisławowskich, kołomyjskich i przemyskich do trzeciej klasy płac.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, o ile podział miejscowości na klasy plac nauczycielskich w myśl ustawy o stosunkach prawnych nauczycieli z dnia 1. stycznia 1889 odpowiada dzisiejszym stosunkom i aby przedłożył na najbliższej sesji projekt ewentualnej zmiany w tym kierunku.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Dr. Franciszek Tomaszewski, w. r.

Tarnawski, Maiss, Michalski, Maryewski, Kleski, Michałowski, Jabłoński, Loewenstein, Schätzel, Małachowski, Huza, Wiśniewski, Merunowicz, Żardecki, Bednarski, Wurst, Głabiński.

Wniosek

posła Franciszka Tomaszewskiego.

Zważywszy, że od każdego spadku, do którego pertraktacyi powołane są sądy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem pobiera się w myśl ustawy z dnia 6. grudnia 1894 Dz. u. kr. 1896 Nr. 19 opłatę na rzecz funduszu szkolnego krajowego;

zważywszy, że ekwiwalent zastępuje należność przenośną od spadków;

zważywszy, że w niektórych krajach koronnych, jak w Czechach (ustawa z 8. czerwca 1898 Dz. rozp. minist. oświaty 1898 str. 318), w Morawii (ustawa z dnia 27. czerwca 1899 Dz. rozp. minist. oświaty 1899 str. 438 i 1902 str. 469), w Styrii (ustawa z 23. grudnia 1901 Dz. rozp. minist. oświaty 1902 str. 117) pobiera się opłatę od majątków, podlegających należności ekwiwalentowej na rzecz szkolnego funduszu krajowego;

zważywszy, że wobec coraz bardziej rosnących potrzeb szkolnictwa ludowego, nawet skromne zasilenie funduszu nie jest bez znaczenia;

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Dr. Franciszek Tomaszewski, w. r.

Tarnawski, Maiss, Michalski, Maryewski, Kleski, Jahl, Huza, Wiśniewski, Jabłoński, Merunowicz, Żardecki, Małachowski, Bednarski, Loewenstein, Wurst, Głabiński.

Ustawa

z dnia . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poborze opłat od majątków, podlegających należności ekwiwalentowej na rzecz funduszu szkolnego krajowego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§. 1.

Od majątków, znajdujących się w Królestwie Galicyi i Lodomeryi i w Wielkiem Księstwem Krakowskiem, które podlegają należności ekwiwalentowej, należy pobierać opłatę na rzecz funduszu szkolnego krajowego

§. 2.

Opłata ta ma wynosić 2% rocznie, czyli 20% od całego dziesięcioletniego przez państwo wraz z dodatkiem pobieranego ekwiwalentu.

§. 3.

Opłata ta ma być w ten sam sposób wymierzona i pobierana, jak się wymierza i pobiera państwową należność ekwiwalentową.

Przymusowe ściąganie i ewentualne zabezpieczenie tej opłaty ma się odbywać za pomocą tych samych organów i środków, jak przy podatkach państwowych.

§. 4.

Uwolnione od tej opłaty są:

a) majątki kraju;

b) majątki przeznaczone trwale na cele szkolnictwa ludowego;

c) majątki instytucji humanitarnych.

§. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie . .

§. 6

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom Wyznań i Oświaty, Finansów i Sprawiedliwości.

W n i o s e k.

Zważywszy, że ustawa państwowa z dnia 12. lipca 1896. Dz. p. p. Nr. 118. o odpisywaniu podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu wskutek wydarzeń żywiołowych, dla swego wadliwego tłumaczenia i w razie potrzeby zastosowania nie przynosi rolnikom żadnej korzyści;

zważywszy dalej, że klęski elementarne nawiedzają prawie co roku kraj nasz i narażają rolników naszych i wszystkich posiadaczy ziemskich na nieobliczone szkody i straty, a rzeczony opust podatkowy nie stoi w żadnej mierze z odszkodowaniem strat, jakie każdy właściciel ziemi ponosić musi;

zważywszy wreszcie, że dla zapobieżenia tym klęskom co roku się powtarzającym nikt granicy położyć nie może, że te od czasu do czasu i tak powtarzać się będą, a fundusze tak rządowe jak i krajowe w żadnej mierze na przyszłość strat tych pokryć nie potrafią, dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby ustawę państwową z dnia 12. lipca 1896, Dz. p. p. Nr. 118. w zastosowaniu dla kraju koronnego Galicji w całości zniósł, a na to miejsce przyszedł z nową ustawą, wedle której każdy opodatkowany kontrybuent byłby obowiązany w podatku gruntowym płacić pewien procent od podatków stałych specjalnie na cel szkód elementarnych;

II. C. k. Rząd byłby obowiązany co roku bez względu na wyniki szkody elementarne wstawiać do budżetu państwowego dla Galicji pewien roczny ryczałt;

III. Tak samo Wydział krajowy opłacałby na ten cel z funduszków krajowych pewną stałą roczną kwotę odpowiadającą przynajmniej dzisiejszym udzielanym na ten cel bezzwrotnym zapomogom, w razie wydarzonej klęski poszkodowany posiadacz gruntu, bez względu na jego rozmiar po sumiennem oszacowaniu szkody, otrzymałby z tego funduszu nie opust podatkowy, ale przynajmniej połowę faktycznej szkody, lub stosownie do wysokości istniejącego na ten cel funduszu zebranego.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Kramarczyk, w. r.

Glodziuk, Jan Jaworski, Wilezkiewicz, F. Włodek, Bojko, Stapiński, Krempa, Kuryłowicz, Szwed, Effinowicz, Pastor, Oleśnicki, Skolyszewski, Szajer, Korol, Wesoliński, Buynowski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przystąpił do założenia szkoły średniej w Lubaczowie.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Jan Gnoiński, w. r.

Schnell, Wincenty Krainiński, Paygert, Torosiewicz, Wincenty Gnoiński, Rozwadowski, Schatzel, Michałowski, Brykczyński, Buynowski, Leszek Cieński, Bał, Sala.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

W n i o s e k

w sprawie dostarczenia w większej mierze jak dotąd drzewa opałowego i budulca okolicom bezleśnym kraju z lasów rządowych.

Rezolucją z dnia 3. listopada 1903 r. Wysoki Sejm wezwał c. k. Rząd do roz-

szerzenia zakresu działania c. k. Dyrekcji domen — do ułatwienia ludności wiejskiej i małomiasteczkowej nabywania wprost ze składów rządowych i pojedynczymi wagonami budulca i opał — w tym celu potworzenia nowych składów przy stacjach kolei Podola i Pokucia — wprowadzenia racjonalnego a intensywniejszego wyzyskania drzewostanów, niżenia taryf kolejowych etc.

Rezolucye te tylko w nieznacznej mierze uwzględnione zostały — natomiast w bieżącym roku dowodnie stwierdzonem zostało, jak straszną klęską dla ludności jest brak, a często zupełna niemożność nabycia i zaopatrzenia się w budulec i opał.

Każdy przyznać musi, że obowiązkiem c. k. Rządu jest, o ile możności w tej potrzebie przyjść z pomocą ludności — posiadając tak znaczne przestrzenie leśne. Może się to stać przez racjonalne wyzyskanie zapasów drzewnych, przez urządzenie komunikacji, przez powiększenie etatu wyrębów.

Z tych powodów Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd:

1) ażeby rozszerzając zakres działania c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych we Lwowie umożliwić swobodniejszą a więcej zastosowaną do potrzeb kraju gospodarkę;

2) ażeby przez stosowne melioracye oddał do eksploatacji przestrzenie zadrzewione, a dotąd zupełnie niedostępne — które bezużytecznie marnieją, kiedy w znacznej części kraju ludność nie może dostać drzewa opałowego i budulca;

3) ażeby stosownie do potrzeb i zasad racjonalnej gospodarki i administracji pomnożył znacznie etat urzędników i służby lasowej;

4) ażeby za uzyskane fundusze ze sprzedanych dóbr koronnych — za indemnizacyę propinacyi, wreszcie za zwiększone dochody przez pomnożenie etatu wyrębów dążył do zakupna majątków leśnych w Galicyi.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Tadeusz Cieński, w. r.

Leszek Cieński, Traczewski, Moysa, Krzysztofowicz, Jan Szeptycki, Wesoliński, Czarkowski, Golejewski, Trzeciecki, Cielecki, Piniński, Vivien, Sala, Paszkowski, Baworowski.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem posiada we Lwowie c. k. Dyrekcję poczt i telegrafów, której kompetencya sięga do wszystkich granic kraju naszego. Dyrekcji tej podlegają również wszystkie znajdujące się w kraju telefony.

Tymczasem wszystkie telefony i urządzenie telefoniczne w mieście Białej i w sąsiednich gminach należących do białskiego powiatu, jakoto w Lipniku, Mikuszowcach, Komorowicach i Leszczynach się znajdujące nie podlegają Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie, jako Władzy kompetentnej, lecz z przyczyn niezrozumiałych poddane zostały Dyrekcji śląsko-morawskiej w Bernie morawskim.

Interesowani w Białej i okolicy zmuszeni są zwracać się z podaniami o zezwolenie na urządzenie telefonicznego połączenia do Dyrekcji poczt w Bernie na Morawie. Zarządzeniu temu poddawać się muszą nie tylko interesowani prywatni, lecz tak samo władze publiczne rządowe i autonomiczne, o ile z połączenia telefonicznego korzystają. W powyższej lokalnej organizacyi sieci telefonicznej zachodzi jeszcze ta anomalia iż centralną stacyę telefoniczną dla telefonów w Białej i okolicy na terytorjum kraju Galicyi zarządzonych jest Bielsk na Śląsku, dokąd należy się zgłaszać z każdym wezwaniem telefonicznem, a ponieważ na tej stacyi językiem urzędowym jest niemiecki, przeto posiadacze telefonów w naszym kraju, chcąc korzystać z telefonów, zmuszeni są ze Stacyą centralną w Bielsku porozumiewać się w języku niemieckim.

Gdy stan powyższy uwłacza godności i samodzielności kraju naszego oraz powadze naszej krajowej Dyrekcyi poczt i telegrafów, przeto podpisani wnoszą interpelację:

Co spowodowało Wysoki Rząd, iż część zachodnich kresów kraju naszego poddał w sprawach telefonów pod zarząd Dyrekcyi poczt i telegrafów w Bernie na Morawach i czy stan ten anormalny stale utrzymać zamierza?

We Lwowie, dnia 14. lutego 1907.

Interpelant:

Dr. Stanisław Schätzel, w. r.

L. Wiśniewski, Fr. Maryewski, E. Michałowski, Tarnawski, Maiss, Buynowski, Jabłoński, Jahl, Traczewski, Sala, Michalski, Pastor, Skołyżewski, Wilczkiewicz, Huza, Rayski.

Interpelacya

do c. k. Komisarza rządowego.

Magistrat miasta Krakowa zarządził, ażeby rzeźnicy z Piastów Wielkich sprowadzane do Krakowa mięso poddawali ponownym oględzinom weterynarskim za opłatą taksy na rzecz gminy miasta Krakowa. Aby tem więcej utrudnić sprowadzanie mięsa, zarządzono, że 1) oględziny mają się odbywać nie przy wprowadzeniu na granicę Krakowa, lecz w rzeźalni miejskiej, położonej na odległym, poprzód do gminy Grzegórzki, a od dwóch lat do gminy Krakowa należącym terytorium, 2) że od każdej sztuki mięsa, chociażby ta była minimalną, należy za oględziny po 8 halerzy opłacać, 3) że prócz podatku spożywczego oraz dodatku gminnego od tego podatku przy wstępie do Krakowa na rogatce opłacać się mającego ma każdy złożyć kaucyę, równającą się podwójnej należytości podatku spożywczego i dodatku gminnego.

Zarządzenie powyższe, utrudniające w wysokim stopniu wszelką konkurencyę, spowodowało znaczne podskoczenie cen mięsa w Krakowie, co nader dotkliwie kon-

sumentom, zwłaszcza biedniejszym, czuć się daje, a zarazem podkopuje coraz bardziej egzystencyę ludności w Piaskach Wielkich, która od wieków, bo jeszcze na zasadzie przywilejów królów polskich, trudni się handlem bydła i wyrębem mięsa, co jedyny sposób jej zarobkowania stanowi.

Piaski Wielkie posiadają wzorową rzeźnię i utrzymują własnego dyplomowanego weterynarza, który mięso ogląda, a przeznaczone do wywozu zaopatruje odpowiednim certyfikatem, tudzież wymaganą plombą. Wobec tego zarządzenie, aby mięso w ten sposób certyfikatem i plombą zaopatrzone przy wprowadzeniu do Krakowa ponownym poddawano oględzinom za opłatą taksy, sprzeciwia się rozporządzeniu c. k. Namiestnictwa z dn. 28. czerwca 1888 r. Dz. ust. kraj. nr. 74, wydanemu na podstawie ustawy z 29. lutego 1880 Dz. pr. p. nr. 35. Zaś wedle orzeczenia Trybunału administracyjnego z dnia 2. listopada 1899 nr. 8655 do zaprowadzenia taksy za oględziny wprowadzanego ze zewnątrz mięsa potrzeba ustawy sejmowej i Najwyższej sankcyi. (Sollten nun für derlei amtliche Leistungen, welche an sich unentgeltlich sind, von dem einzelnen, in dessen Interesse sie zunächst erfolgen, Gebühren gefordert werden, so sind diese im technischen Sinne des Wortes „Gebühren“ für Akte der öffentlichen Verwaltung der Gemeinde, beziehungsweise eine besondere Art von zur Deckung der allgemeinen Verwaltungsauslagen der Gemeinde, respektive des daraus sich ergebenden Abganges, bestimmten Auflagen oder Ausgaben, welche in die Kategorie der Zuschläge zu den direkten Steuern oder der Verzehrungssteuer nicht gehören, daher zu deren Einführung der nach der Gemeindeordnung hiezu erforderliche Spezialakt (Landesgesetz, Allerhöchst genehmigter Landtagsbeschluss) erforderlichlich (ist).

I dlatego Cech zbiorowy rzeźników i masarzy w Piaskach Wielkich wniósł pod datą 26. sierpnia 1906 zażalenie względnie rekurs przeciw zarządzenin Magistratu krakowskiego. Mimo ważności sprawy, mimo

urgensów ze strony Cechu zbiorowego rzeźników i masarzy z Piasków Wielkich, c. k. Namiestnictwo dotąd zażalenia względnie rekursu nie załatwiło, co tem więcej uderza, że w takiej samej sprawie, a mianowicie gdy gmina miasta Podgórze postanowiła uchwałą rady miejskiej z dnia 13. października 1898 zaprowadzić u siebie oględziny mięsa z Piasków Wielkich za opłatą taks, a c. k. Starostwo reskryptem z dnia 18. kwietnia 1899 L. 8439 zakazało wykonania tej uchwały, c. k. Namiestnictwo orzeczeniem z dnia 10. czerwca 1899 L. 46008 nie uwzględniło rekursu gminy miasta Podgórze i utrzymało w mocy zarekurowany reskrypt, opierając swoją decyzję na powołanem powyżej rozporządzeniu z dnia 28. czerwca 1888 Dz. nst. kraj. nr. 74.

Zapytuję więc, dlaczego dotąd zażalenie, względnie rekurs Cechu zbiorowego rzeźników i masarzy z Piasków Wielkich przeciw bezprawnemu zarządzeniu Magistratu krakowskiego, aby mięso ze zewnątrz wprowadzane aż do rzeźalni miejskiej celem oględzin było dostawiane, taksa za oględziny płacona i nie dająca się usprawiedliwić kaucją przy wprowadzaniu mięsa składaną była, nie został załatwiony i czy c. k. Namiestnictwo skłonne jest położyć tamę bezprawnym praktykom Magistratu krakowskiego i tym sposobem uchronić ludność Piasków Wielkich od upadku materyalnego, a konsumentów miasta Krakowa od nadużyć pod względem wyśrubowania cen mięsa przez tamtejszych rzeźników.

Interpelant:
Skołyszewski, w. r.

Schätzal, Żardecki, Wesoliński, Wilczkiewicz, Kramarczyk, Potoczek, Maryewski, Tarnawski, Buynowski, Michałowski, Huza, Bojko, F. Włodek, Krempa, Maiss.

Interpelacya

posła Buynowskiego i towarzyszy do c. k. Rządu.

Oplakany jest stan budyku I. gimnazjum w Tarnowie. Piece ma zwykłe żelazne

przed 30 laty postawione; przepalone są w zupełności i grzeją tylko wtedy, gdy ogień w nich bucha; wówczas dochodzi temperatura w salach szkolnych do 24° R., gdy się przestanie palić spada do 12° R., a w południowych godzinach do 8° R. Korytarze są zupełnie nieopalone, podłogi są tego rodzaju, że każde silniejsze stanięcie na niej wywołuje tumany kurzu, żadne drzwi ani okna niedopasowane, a wychodki urągają najskromniejszym wymaganiom nie już higieny, ale porządku zwykłego. Salę gimnastyczną zaś zamknęło c. k. Starostwo w lecie z. r. z nrzędu, z powodu, że wcale nie nadaje się do użytku.

Dyrekeya zakładu tego robiła co roku sprawozdania do c. k. Rady szkolnej krajowej o tym stanie budynku, który naraża młodzież naszą i jej wychowawców na choroby, które w skutkach swych mogą im spowodować trwałe upośledzenie na zdrowiu. Po zamknięciu zaś sali gimnastycznej przez c. k. Starostwo złożyła Dyrekeya zakładu c. k. Radzie szkolnej krajowej sprawozdanie o tem, z wnioskiem na oddanie nauki gimnastyki dla uczniów zakładu, podobnie jak się to dzieje w II. gimnazjum, Towarzystwu gimnastycznemu Sokół w Tarnowie.

Obywatele miasta Tarnowa byli przekonani, że powodem zaniedbania budynku I. gimnazjum była niechęć c. k. Rządu centralnego i dlatego starali się przez posłów swych przedstawić prawdziwy stan rzeczy w c. k. Ministerstwie oświaty, ze zdumieniem jednak dowiedzieli się, że winą tego zaniedbania budynku, wskutek którego młodzież nasza i jej wychowawcy tak bardzo cierpią, ponosi c. k. Rada szkolna krajowa, która pod tym względem nie robiła Ministerstwu energicznych przedstawień.

Co do nauki gimnastyki zaś, to przez całe I półrocze nie pobierała młodzież nasza tej tak potrzebnej dla zdrowia nauki dlatego, bo Rada szkolna krajowa nie załatwiła sprawozdania Dyrekeyi zakładu mimo przedstawień posłów naszych. I dopiero z chwilą ogłoszenia patentu, zwołującego Sejm nasz,

poleciła c. k. Rada szkolna krajowa Dyrektora gimnazjum zawrzeć z Sokołem umowę co do udzielania gimnastyki.

Podpisani zapytują tedy, w jaki sposób zdoła c. k. Rząd usprawiedliwić takie nieprzychylnie traktowanie spraw I. gimnazjum w Tarnowie przez c. k. Radę szkolną krajową i co zamierza uczynić, aby tym opłakanym stosunkom w zakładzie tym koniecznie położyć.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Interpelant:
Buynowski. w. r.

Tarnawski, Sala, Tomaszewski, E. Michalowski, Traczewski, Maryewski, Kleski, Skołyżewski, L. Wiśniewski, Schätzel, Huza, Maiss, Jabłoński, Pastor, Jahl, Wilczkiewicz, Michalski.

Interpelacya

posła Krempy i tow. do JWPana Komisarza rządowego w sprawie założenia Sądu obwodowego w Mielcu.

Po myśli uchwał sejmowych z dnia 15. lutego 1897, 10. marca 1899 i 28. kwietnia 1900 roku co do kreowania nowych sądów w kraju, sejm wezwał c. k. Rząd do jak najspieszniejszego założenia sądu obwodowego i w Mielcu.

Od owego czasu do dziś, sprawa ta, mająca tak doniosłe znaczenie, nie postąpiła naprzód, mimo iż od szeregu lat cały płac kraju między Wisłą a Sanem domaga się założenia c. k. Sądu obwodowego w wspomnianej miejscowości, a także przeładowania sprawami tak w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnowie jak i Rzeszowie.

Wskutek tego wymiar sprawiedliwości jest utrudnionym, co powoduje niezadowolenie, nienależy do Rządu i Sądów, a naraża strony na kolosalną stratę czasu i pieniędzy.

Sprawa założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu budzi żywe zaniepokojenie między ludnością — dlatego podpisani mają

zaszczyt zapytać JWPana Komisarza rządowego:

1) Co stoi na przeszkodzie, iż wola Sejmu galicyjskiego, wezwania do Rządu do dziś nie zostały skutecznie?

2) Czy i kiedy uprawnione nadzieje, uzasadnione potrzeby zaspokojone zostaną, a uchwała Sejmu wykonaną będzie.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Interpelant:
Franciszek Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Stapiński, Buynowski, Wilczkiewicz, Mazikiewicz, Korol, Kramarczyk, Pastor, J. Jaworski, Effinowicz, Oleśnicki, Szwed, Kuryłowicz.

Sekretarz ks. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy nechwalić:

1. załączoną pod 1/. ustawę zmieniającą postanowienia statutu krajowego;

2. załączoną pod 2/. ordynację wyborczą sejmową.

Wnioskodawca:
Oleśnicki, w. r.

Bohaczewski, Barabasz, Huryk, Ostapczuk, Mogilnicki, Mazikiewicz, Korol, Stapiński, Krempa, Effinowicz, F. Włodek, Bojko, J. Jaworski, Kuryłowicz, Gładziuk.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 3 i 12. statutu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim — ogłoszonego jako załącznik II-gi patentu z 26. lutego 1861
Nr. 20. Dz. p. p.

Art. I.

Postanowienia §§. 3 i 12. statutu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, ogłoszonego jako załącznik II-gi patentu z 26.

lutego 1861 Nr. 20. Dz. p. p. tracą w swoim dotychczasowym brzmieniu moc obowiązującą i mają na przyszłość obowiązywać w następującem brzmieniu:

§. 3.

Sejm składa się z stu sześćdziesięciu członków — a mianowicie:

a) z Arcybiskupów grecko-rzymsko- i ormiańsko-katolickiego we Lwowie, rz. kat. księcia biskupa w Krakowie, gr. kat. biskupów w Przemyślu i Stanisławowie, rz. kat. biskupów w Przemyślu i Tarnowie. Na wypadek opróżnienia miejsc biskupa lub arcybiskupa jest członkiem Sejmu administrator dyecezyi;

b) Rektorów Uniwersytetu we Lwowie i Krakowie i Szkoły politechnicznej we Lwowie;

c) prezesa Akademii Umiejętności w Krakowie;

d) ze stu czterdziestu ośmiu wybranych posłów, a mianowicie:

1. trzydziestu siedmiu posłów z okręgów wyborczych miast i miasteczek.

2. stu jedenastu posłów z okręgów wyborczych złożonych z poszczególnych powiatów sądowych — względnie grup powiatów sądowych.

§. 12.

Dwóch członków Wydziału krajowego wybierają wirylnie członkowie Sejmu i posłowie wybrani z 37 okręgów wyborczych miast i miasteczek, dwóch członków Wydziału krajowego wybierają posłowie wybrani z 111 okręgów wyborczych złożonych z powiatów sądowych, względnie z grup powiatów sądowych, a innych dwóch członków Wydziału krajowego wybiera Sejm z pomiędzy siebie.

Każdy z tych wyborów następuje absolutną większością głosów. Kiedy taka większość nie da się przy pierwszym i drugim wyborze osiągnąć, to należy przeprowadzić ściślejszy wybór między tymi dwoma kan-

dydatami, którzy przy drugim głosowaniu otrzymali najwięcej głosów.

Na wypadek równości głosów rozstrzyga los.

Art. II.

Niniejsza ustawa ma wejść w życie z chwilą rozpisania najbliższych ogólnych wyborów sejmowych.

Sejmowa ordynacya wyborcza dla Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Ustawa z dnia

Art. I

Sejmowa ordynacya wyborcza dla Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ogłoszona jako załącznik II. patentu z 26 lutego 1861 Nr. 20 Dz. u. p. traci w dotychczasowym swem brzmieniu moc obowiązującą i ma na przyszłość obowiązywać w brzmieniu następującem:

I. Okręgi i miejsca wyborcze.

§. 1.

Dla wyboru posłów do Sejmu galicyjskiego ustanawia się 140 okręgów wyborczych złożonych z następujących miejscowości i powiatów sądowych, względnie grup miejscowości i powiatów sądowych

a) okręgi wyborcze złożone z poszczególnych miejscowości (miast i miasteczek):

1. Lwów.

2. Kraków.

3. Przemyśl.

4. Stanisławów, Halicz, Tyśmienica.

5. Tarnopol, Mikulińce, Zbaraż.

6. Tarnów-Tuchów-Wojnicz, Radłów, Zakliczyn.

7. Kołomyja, Zabłotów, Peczenizyn.

8. Biała, Żywiec. Kenty, Andrychów, Milówka, Oświęcim, Sucha, Słemień, Zator.

9. Wadowice, Kalwarya, Chrzanów, Jaworzno, Kszeszwice, Liszki, Jordanów, Maków, Myślenice, Tenczynek, Trzebinia, Sulkowice, Lanckorona, Izdebnik, Zebrzydowice.

10. Podgórze, Skawina, Wieliczka, Dobczyce, Gdów, Świątniki górne, Mogilany, Bierzanów, Zabierzów, Niepołomice.

11. Bochnia, Wiśnicz, Brzesko, Okocim, Limanowa, Mszana dolna, Tymbark, Nowy Targ, Czarny Dunajec, Krościenko, Zakopane, Szczawnica.

12. Nowy Sącz, Stary Sącz, Grybów, Muszyna, Krynica, Ciężkowice, Tyliec (?), Bobowa-Gorlice, Biecz, Żmigród, Brzostek, Pilzno.

13. Rzeszów, Jasło, Frysztak, Strzyżów, Krosno, Dębica, Ropczyce, Tyczyn, Głogów, Korczyn, Dukla.

14. Łańcut, Przeworsk, Leżajsk, Sokółów, Kolbuszowa, Ulanów, Nisko, Rozwadów, Tarnobrzeg, Mielec, Radomyśl, Dąbrowa, Żabno.

15. Sanok, Rymanów, Lisko, Bukowsko, Baligród, Ustrzyki, Lutowska, Dynów, Dubiecko, Bircza, Dobromil, Niżankowice, Brzozów, Zarszyn, Nowe miasto.

16. Jarosław, Sieniawa, Radymno, Próchnik, Cieszanów, Lubaczów.

17. Sambor, Stary Sambor, Starasól, Turka, Borynia, Chyrów, Łuka, Rudki, Komarno.

18. Gródek, Mościska, Sądowa Wisznia, Jaworów, Krakowiec, Niemirów, Rawa ruska, Uhnów.

19. Sokal, Żółkiew, Kulików, Mosty Wielkie, Bełz, Kamionka strumiłowa, Busk.

20. Brody, Olesko, Łopatyn, Radziechów, Toporów, Zborów, Podkamień, Jeziarna.

21. Złoczów, Przemyślany, Gliniany, Bóbrka, Założce, Sassów, Gołogóry, Biały Kamień.

22. Drohobycz, Medenice, Podbuż, Borysław, Schodnica, Mikołajów nad Dniestrem.

23. Stryj, Skole, Rozdół, Żydaczów, Żurawno, Chodorów, Szezerzec.

24. Kałusz, Rózniatów, Dolina, Boleschów, Wojniłów, Bursztyn, Boleszowce, Jezupol.

25. Śniatyn, Nadwórna, Delatyn, Kosów, Kuty, Bohorodeczany, Solotwina.

26. Brzeżany, Kozowa, Kozłów, Podhajce, Wiśniowczyk, Rohatyn, Tlumacz.

27. Trembowla, Skalat, Grzymałów, Tłuste, Podwoleczyska, Kopyczyńce, Chorostków, Husiatyn, Probużna, Suchostaw.

28. Buczacz, Monasterzyska, Złoty Potok, Jazłowiec, Barysz, Czortków, Jagielnica, Budzanów, Janów koło Trembowli.

29. Horodenka, Obertyn, Ottynia, Gwoździec, Tłuste, Borszczów, Skala, Jezierzany, Mielnica, Zaleszczyki.

b) Okręgi wyborecze złożone z poszczególnych powiatów sądowych — względni z grup powiatów, sądowych:

30. Biała-Oświęcim.

31. Kenty - Andrychów.

32. Żywiec.

33. Miłówka - Ślemień.

34. Chrzanów - Jaworzno.

35. Krzeszowice, Liszki.

36. Wadowice - Zator.

37. Kalwarya - Maków.

38. Myślenice - Jordanów.

39. Kraków (powiat sądowy zamiejski).

40. Podgórze - Wieliczka.

41. Skawina - Dobczyce.

42. Bochnia - Niepołomice.

43. Brzesko - Wojnicz.

44. Wiśnicz - Zakliczyn.

45. Tuchów - Radłów. 46. Tarnów. 47. Limanowa. 48. Mszana dolna, Krościenko, Czarny Dunajec. 49. Nowy Targ - Muszyna, 50. Stary Sącz, Ciężkowice. 51. Nowy Sącz. 52. Grybów - Biecz. 53. Gorlice. 54. Pilzno - Brzostek. 55. Jasło. 56. Frysztak - Żmigród. 57. Krosno. 58. Strzyżów - Dębica. 59. Ropeczyce. 60. Rzeszów - Głogów. 61. Kolbuszowa. 62. Tyczyn. 63. Mielec - Radomyśl. 64. Dąbrowa - Żabno. 65. Leżajsk - Ulanów. 66. Nisko - Sokołów. 67. Tarnobrzeg - Rozwadów. 68. Łańcut. 69. Przeworsk. 70. Brzozów. 71. Dukla - Rymanów. 72. Sanok. 73. Lisko - Bukowsko. 74. Baligród - Lutowiska - Ustrzyki. 75. Dynów - Dubiecko. 76. Bircza - Niżankowice.	77. Przemyśl. 78. Dobromil - Stara sól. 79. Jarosław - Próchnik. 80. Radymno - Sieniawa. 81. Lubaczów - Cieszanów. 82. Sambor. 83. Stary Sambor - Łuka. 84. Turka - Borynia. 85. Rudki - Komarno. 86. Gródek - Janów. 87. Mościska. 88. Sądowa Wisznia - Krakowiec. 89. Jaworów. 90. Rawa ruska - Niemirów. 91. Bełz - Uhnów. 92. Żółkiew - Kulików. 93. Sokal. 94. Kamionka strumiłowa - Mosty wielkie. 95. Busk - Olesko. 96. Lwów (powiat sądowy zamiejski) 97. Winniki. 98. Radziechów - Łopatyn. 99. Brody. 100. Zborów - Załóżce. 101. Złoczów. 102. Przemyślany. 103. Bóbrka - Gliniany. 104. Drohobycz. 105. Medenice - Podbuż. 106. Stryj. 107. Skole. 108. Zydzaczów - Chodorów.

109. Mikołajów - Szerzec.
110. Żurawno - Bolechów.
111. Kałusz.
112. Dolina - Rożniatów.
113. Rohatyn - Bołszowce.
114. Bursztyn - Wojniłów.
115. Bohorodeczany - Sołotwina.
116. Stanisławów.
117. Halicz Tyśmienica.
118. Nadwórna - Delatyn.
119. Kołomyja - Gwoździec.
120. Peczeniżyn Żabie.
121. Kossów - Kuty.
122. Śniatyn - Zabłotów.
123. Brzeżany.
124. Kozowa - Wiśniowczyk.
125. Podhajce.
126. Tłumacz.
127. Tarnopol.
128. Zbaraż - Nowa wieś.
129. Mikulińce Budzanów.
130. Trembowla.
131. Skalał, Grzymałów, Podwołoczyska.
132. Husiatyn - Kopyczyńce.
133. Buczacz.
134. Monasterzyska - Złoty Potok.
135. Czortków.
136. Horodenka.
137. Obertyn - Ottynia.
138. Borszczów.
139. Mielnica.
140. Zaleszczyki - Tluste.

§. 2.

Z okręgów wyborczych 30., — 140., wyłączone są miejscowości. tworzące okręgi wyborcze 1. — 29.

§. 3.

Lwów wybiera sześciu, Kraków czterech, a inne w §. 1. wyliczone okręgi wyborcze po jednym pośle. Wszyscy nprawnieni do wyboru posła z jednego okręgu wyborczego stanowią jedno ciało wyborcze.

§. 4.

Na wypadek ntworzenia w przyszłości nowych powiatów sądowych zatrzymują gminy do tych nowych powiatów przydzielone przynależność swoją do tego okręgu wyborczego, w którym są po myśli tej ustawy do głosowania nprawnione.

§. 5.

W każdym okręgu wyborczym jest w zasadzie miejscem wyborczym, każda miejscowość stanowiąca gminę, która wedle ostatniego spisu ludności liczy więcej niż 500 mieszkańców. Z miejscowości tego samego powiatu sądowego, liczących 500 lub mniej mieszkańców, położonych obok siebie w tym samym okręgu wyborczym mogą być ntworzone zbiorowe miejsca wyborcze.

Zbiorowe miejsca wyborcze oznaczyć ma namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym — drogą rozporządzenia. Jedno zbiorowe miejsce wyborcze nie może obejmować gminy, względnie miejscowości z ludnością razem wyżej dwóch tysięcy mieszkańców. Głównem miejscem wyborczym każdego okręgu wyborczego, jest miejscowość w spisie 1. — 40. na pierwszym miejscu oznaczona.

II. O prawie czynnego i biernego wyboru.

§. 6.

Do wyboru posłów na Sejm krajowy jest uprawniony każdy własnowolny obywatel państwa, który ukończył 24. rok życia, co do którego nie zaszły przyczyny

powodujące wedle obowiązującej ustawy gminnej utratę czynnego prawa wyboru do reprezentacyi gminnej, a to w tej gminie w której w dniu rozpisania wyboru jest co najmniej sześć miesięcy zamieszkały.

Osoby zamieszkałe na obszarach dworskich do gmin nieprzyłączonych, wykonują to prawo przy zachodzących tych samych warunkach w tych gminach, z jakimi dotyczący obszar dworski tworzy jedną miejscowość. Gdy takiej gminy niema, oznaczyć ma polityczna władza krajowa, w której gminie osoby na obszarze dworskim z żadną gminą jednej miejscowości nie tworzącym swoje prawo wyboru mają wykonywać.

§. 7.

W stałej lub czasowej służbie pozostający oficerowie i wogóle osoby należące do armii lub żandarmeryi, nie mogą w czasie czynnej służby, jak również w czasie czasowego urlopu ani wybierać, ani być wybranymi. Zakaz ten nie dotyczy jednak osób pozostających w służbie czynnej czasowo dla wypełnienia obowiązku ćwiczeń wojskowych.

§. 8.

Każdy wyborca może swe prawo wyboru wykonać tylko w jednym okręgu wyborczym tylko osobiście.

§. 9.

Posłem sejmowym może być wybrany każdy, który:

- a) jest obywatelem anstryackim;
- b) ma lat 30;
- c) znajduje się w pełnym używaniu wszystkich praw obywatelskich;
- d) ma według postanowień poprzednich tej ustawy prawo wybierać posła sejmowego w którejkolwiek kuryi wyborczej.

§. 10.

Od prawa wybierania i wybieralności wykluczone są te osoby, które zasądzone zo-

stały wyrokiem sądowym za jakąkolwiek zbrodnię, albo za przestępstwo kradzieży sprzeniewierzenia, udziału w nich, oszustwa, lub za przewinienie bankructwa (§§. 460 461, 463, 464 i 486 ust. karnej).

Ten skutek zasądzenia karnego ma ustąpić co do zbrodni wyszczególnionych w §. 6. pod liczbami 1 do 10 ustawy z 15. listopada 1867 (Nr. 131 Dz. p. p.) po ukończeniu kary, w innych zaś wypadkach po upływie lat pięciu, a co do przestępstw i przewinień wyżej wymienionych po upływie lat trzech, licząc od ukończenia kary.

Osoby, które popadły w konkurs, albo załagodziły swe bankructwa dobrowolną ugodą z wierzycielami przy współudziale sądu, nie mogą być wybrane posłem do Sejmu, jak długo trwa rozprawa konkursowa lub ugodowa.

III. O rozpisaniu i przygotowaniu wyborów.

§. 11.

Do przeprowadzenia wyborów wzywa Namiestnik, ogłaszając dzień, w którym mają się odbyć wybory posłów sejmowych w miejscach wyborczych, przeznaczonych niniejszą ordynacją wyborczą.

Dzień wyborów należy tak ustanowić żeby można było poczynić wszelkie potrzebne przygotowania.

§. 12.

Rozpisanie ogólnych wyborów należy ogłosić w dziennikach krajowych, a także ogłoszeniami we wszystkich gminach kraju.

Miedzy dniem ogłoszenia wyborów, a dniem wyboru musi upłynąć czas co najmniej sześciu tygodni.

§. 13.

W każdej gminie ma burmistrz, względnie naczelnik gminy ułożyć listę wszystkich w tej gminie do wyboru uprawnionych w porządku alfabetycznym z podaniem charakteru i mieszkania każdego uprawnio-

nego. Gdy w jakiejś gminie ma się odbywać wybór w więcej lokalach, a do każdego lokalu ma się przydzielić jakaś terytoryalna część miejscowości, mają listy dla uprawnionych w każdej takiej terytoryalnej części zamieszkałych ułożyć się osobno. Lista wyborcza ma być sporządzona co najmniej w dwóch egzemplarzach — jeden egzemplarz obowiązany naczelnik gminy i po ukończeniu wyborów utrzymywać w ciągłej ewidencji i dozwolić każdemu wład i odpisy.

§. 14.

Po ułożeniu listy wyborczej ma naczelnik gminy przedłożyć oba jej egzemplarze swojej bezpośredniej władzy politycznej pierwszej instancji, a prezydent stolicy politycznej władzy krajowej.

Dla miast niestołecznych, mających własne statuty wyznaczy polityczna władza krajowa starostwo, które ma zająć się zbieraniem ich list wyborczych. Polityczna władza ma dostrzeżone pomyłki w liście z urzędu poprawić i jeden egzemplarz tak poprawionej listy naczelnikowi gminy zwrócić.

§. 15.

Najpóźniej na 30 dni przed dniem wyboru ma w każdej gminie burmistrz, względnie naczelnik gminy poprawioną listę wyborczą wystawić w urzędzie gminnym do przeglądnięcia na przeciąg 14 dni. Zarazem ma to wystawienie listy obwieścić w gminie, a to tak przez publiczne ustne ogłoszenie, jak również przybicie pisemnego obwieszczenia na budynku gminnym i co najmniej w trzech widocznych miejscach w gminie i oznaczyć ośm dni terminu do wniesienia reklamacyj, tak jednakowoż, ażeby pomiędzy ostatnim dniem tego terminu, a dniem wyboru posła było najmniej ośm dni czasu.

W ogłoszeniu tem ma być dokładnie określony lokal, w którym lista do przeglądnięcia jest wyłożona, jak również ma być podane do powszechnej wiadomości że listę wolno przeglądać każdemu wyborcy każdego dnia od godziny 9-tej rano do 6-ej

po południu. Listy wyborcze wolno każdemu przeglądać i brać sobie z nich odpisy.

W gminach liczących ponad 10.000 mieszkańców ma być lista wyborcza równocześnie z wyłożeniem jej wydrukowana i każdemu w godzinach urzędowych w lokalu gdzie lista jest wyłożona, od dnia wystawienia po cenach druku sprzedawana.

§. 16.

Reklamacje przeciw listom wyborczym mogą wnosić uprawnieni do wyboru w danym okręgu wyborczym z powodu pomieszczenia w liście do wyboru nieuprawnionych lub pominięcia do wyboru uprawnionych do rąk naczelnika odnośnej gminy ustnie albo na piśmie.

Naczelnik gminy obowiązany jest wniesione do rąk jego reklamacje w przeciągu 48 godzin przedłożyć starostwu powiatowemu a w miastach z własnymi statutami temu organowi politycznemu, którego Namiestnik do rozstrzygania reklamacyj wyznaczy.

Starostwo powiatowe, względnie ten organ, obowiązany jest wniesione reklamacje bezzwłocznie rozstrzygnąć tak, żeby rozstrzygnięcie wnoszącemu reklamację w przeciągu dni trzech od jej przedłożenia powołanej do rozstrzygnięcia władzy doręczone było.

Przeciw temu rozstrzygnięciu wolno reklamującemu w przeciągu dni trzech od doręczenia wniesć odwołanie przez Starostwo powiatowe względnie polityczny organ który wydał rozstrzygnięcie do Namiestnika kraju.

Namiestnik rozstrzyga reklamacje ostatecznie, tak jednak, żeby pisemne jego rozstrzygnięcie reklamującemu przed dniem wyboru posła doręczone być mogło.

§. 17.

Listy wyborcze sprostowane wskutek rozstrzygnięcia reklamacji mają być przygotowane w dwu egzemplarzach. Jeden egzemplarz przedłożyć ma naczelnik gminy

Starostwu powiatowemu, a w miastach z własnymi statutami organowi politycznemu do rozstrzygania reklamacyj ustanowionemu a drugi egzemplarz przechowa u siebie. Naczelnicy tych gmin, które są z innemi gminami do jednego zbiornego miejsca wyborczego przyłączone, mają przesłać listy wyborcze z swych gmin naczelnikowi tej gminy, która jako zbiorowe miejsce wyborcze jest ustanowioną.

§. 18.

Na podstawie przedłożonych list wyborczych Starostwo powiatowe ma wystawić dla wyborców ze wszystkich gmin swego powiatu karty legitymacyjne, w której ma być powołana liczba porządkowa listy wyborczej, imię i nazwisko uprawnionego do wyboru, miejsce, w którym wybór ma się odbyć i oznaczenie czasu, w którym głosowanie ma się rozpocząć i ukończyć.

W miastach z własnymi statutami obowiązana jest do wygotowania kart legitymacyjnych Zwierzchność gminy.

Karty legitymacyjne mają być doręczone każdemu wyborcy za własnoręcznie potwierdzonym recepisem najpóźniej trzy dni przed dniem wyboru.

Doręczenie może nastąpić przez pocztę lub przez Zwierzchność gminy, w której wyborca zamieszkuje.

Równocześnie poda Starostwo powiatowe, a w miastach z własnymi statutami Zwierzchność gminna do powszechnej wiadomości, że każdy wyborca, któryby z jakiegokolwiek przyczyny karty legitymacyjnej nie otrzymał, może w przeciągu ostatnich dwóch dni przed wyborami otrzymać od tejże władzy duplikat karty legitymacyjnej. Zgłaszającemu się po taki duplikat wyborcy obowiązana jest odnośna władza tenże warunkowo i bez jakiegokolwiek przeszkody wydać

§. 19.

Równocześnie z kartami legitymacyjnymi ma być doręczona każdemu wyborcy

karta do głosowania, zaopatrzona pieczęcią Starostwa powiatowego, a w miastach z własnymi statutami pieczęcią Zwierzchności gminnej z dodatkiem umieszczonym na karcie legitymacyjnej że głosy oddane na innych, taką pieczęcią nie zaopatrzonych kartach, będą uważane za nieważne.

Co do sposobu doręczania i wydania duplikatów kart do głosowania obowiązują postanowienia §. 18. co do kart legitymacyjnych.

§. 20.

Dla wyborów z każdego ciała wyborczego ustanowiony będzie ze strony c. k. Rządu komisarz wyborczy. Komisarza wyborczego ustanawiać ma dla ciał wyborczych z miast mających własne statuta c. k. Namiestnik kraju — dla wszystkich innych ciał wyborczych naczelnicy powiatowych władz politycznych tych powiatów, w których są główne miejsca wyborcze.

Ustanowienie komisarza wyborczego podane będzie do wiadomości wyborców najmniej na 8 dni przed dniem wyborów przez pisemne ogłoszenie, przybite na zwyyczajnem miejscu ogłoszeń c. k. Starostwa powiatowego — a oprócz tego przez ustne ogłoszenie przed rozpoczęciem samego aktu wyborczego. Urząd komisarza wyborczego jest honorowym urzędem obywatelskim, od którego przyjęcia nikt — z wyjątkiem przeskód niedających się usunąć — uchylić się nie może.

IV. Wybór posła sejmowego.

§. 21.

Wyborami z każdego ciała wyborczego, kieruje w obecności komisarza wyborczego komisya wyborcza, utworzona z tegoż ciała wyborczego, a składająca się z pięciu, a w gminach, których liczba mieszkańców przewyższa 10.000, z siedmiu członków wybranych przez wyborców w celu przeprowadzania wyborów zebrałych z pomiędzy osób do wyboru w tej gminie uprawnionych. W gminach wyżej

10.000 mieszkańców mogą przy zachodzących wymogach terytoryalnych być ustanowione komisye wyboreze w większej liczbie i każdej z nich odpowiednia terytoryalna część gminy przydzielona.

Rozstrzyga o tem polityczna władza powiatowa, a co do miast mających własne statuty — polityczna władza krajowa.

§. 22.

Komisya wyboreza złożona w powyższy sposób wybiera z pomiędzy siebie absolutną większością głosów przewodniczącego. Gdy absolutnej większości głosów osiągnąć się nie da, oznacza osobę przewodniczącego komisarz wyborezy.

Wszystkie uchwały komisyi wyborezej zapadają względną większością głosów bez względu na liczbę głosujących. Przewodniczący głosuje tylko przy równości głosów.

§. 23.

Karta legitymacyjna wydana wyborcom przez Starostwo nadaje im prawo wstępu do miejsca wyboru i zastępuje wezwanie do jawienia się w oznaczonym czasie do głosowania.

Z uderzeniem godziny na kartach legitymacyjnych jako początek aktu wyborczego oznaczonej, ma każdy wyborca wolny wstęp do lokalu wyborczego i nie może być z tegoż przed ukończeniem wyboru wydalonym.

§. 24.

Lokal wyborczy ma być w ten sposób urządzony, ażeby wszyscy do głosowania uprawnieni mogli być pomieszczeni w jednej sali i to w tej samej, w której urzęduje komisya wyboreza i komisarz wyborezy. Pod żadnym warunkiem nie może być miejsce urzędowania tej komisyi komisarza w jakimkolwiek sposób odosobnione, oddzielone albo odgraniczone od miejsca, gdzie znajdują się wyborecy. Stół przy którym komisya i komisarz urzęduje ma być ustawiony w środku lokalu wyborczego tak, ażeby wszyscy wyborecy mieli ze wszystkich stron wolny dostęp do tegoż

i wszystkie czynności komisyi mogli wszechstronnie kontrolować.

W lokalu wyborczym musi znajdować się dostateczna ilość rekvizytów do pisania i miejsce, na których można by pisać.

Jak długo wybór nie zostanie skończony musi przy stole znajdować się nieprzerwalnie co najmniej trzech członków komisyi.

§. 25.

W oznaczonym dniu i godzinie zaczęły się wybory w przeznaczonym miejscu bez względu na liczbę jawiących się członków w ten sposób, że naprzód wybiera się i ukonstytuowuje się w sposób w §. 21. oznaczony komisya wyboreza, której ma być oddana lista wyboreza i przygotowane spisy głosowania.

§. 26.

O ile rozchodzi się o członków komisyi wybrać się mających, nastąpi ich wybór przez wszystkich w lokalu wyborczym obecnych wyborców, uprawnionych do głosowania drogą ustnego głosowania. W celu przeprowadzenia tego głosowania złożoną będzie komisya prowizorycza, złożona z naczelnika miejscowej gminy i jednego członka Rady gminnej, powołanego przez niego i jednego z pomiędzy obecnych wyborców, powołanego przez komisarza wyborczego. Komisya ta odbierze głosy obecnych wyborców w ten sposób, że jeden jej członek odczyta imiona wyborców z listy wyborczej a drudzy dwaj będą zapisywać głosy oddane na członków komisyi. Rezultat tego wyboru ogłosi komisarz wyborezy i natychmiast po ogłoszeniu ustąpi komisya prowizoryczna, a miejsce jej zajmie komisya wyboreza.

Bezpośrednio po złożeniu komisyi nastąpi wybór jej przewodniczącego.

§. 27.

Przewodniczący komisyi wyborezej ma zebranych wyborcom przedstawić treść §§-ów 9. i 10. ordynacyi wyborezej co do warunków, potrzebnych na posła, ma im wyja-

ścić sposób głosowania i obliczenia głosów, a w końcu wezwać aby swoje głosy oddawali wedle swobodnego przekonania, bez wszelkich samolubnych celów, tak jak to uważają wedle swojej najlepszej wiedzy i sumienia za najodpowiedniejsze dla ogólnego dobra.

§. 28.

Jeżeli kto przed rozpoczęciem głosowania podniesie zarzuty przeciw którejkolwiek osobie, wciągniętej do listy wyborczej, że ta osoba nie jest uprawnioną do wybierania posła, bo od czasu ułożenia listy wyborców utraciła któryś z warunków prawa wyborczego, to co do tego zarzutu ma natychmiast powziąć uchwałę komisya wyborcza i to bez wszelkiego rekursu.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem głosowania ma komisya wyborcza przekonać się, czy urna przeznaczona do wrzucania kartek głosowania jest próżną.

§. 29.

Głosowanie na posła rozpoczyna się tem, że najprzód oddają swoje kartki głosowania członkowie komisji wyborczej.

Następnie wywołuje jeden członek komisji wyborczej do głosowania wszystkich wyborców w porządku, jak ich imiona były wpisane w liście wyborczej.

Wyborcy, którzy przyszli na wybory już po wywołaniu ich imion, muszą po odczytaniu całej listy zgłosić się w komisji wyborczej i oddać swoje kartki głosowania.

§. 30.

Każdy do głosowania przywołany wyborca, okazując swoją kartę legitymacyjną, ma oddać komisji kartkę do głosowania, w której ma być nazwaną dokładnie ta osoba, która ma zostać posłem sejmowym.

Jeżeli jakie ciało wyborcze ma wybrać dwóch lub kilku posłów, ma każdy

wyborca podać tyle imion. ile posłów wybrać należy.

Każdy wyborca, do urny wyborczej przywołany, ma prawo żądać przed oddaniem głosu, ażeby dano mu czystą kartkę do głosowania, zaopatrzoną pieczęcią urzędową. W takim wypadku obowiązany jest komisarz wyborczy, któremu przed wybraniem polityczny urząd powiatowy, względnie w miastach o własnych statutach Zwierzchność gminna ma dostarczyć odpowiedniego zapasu kartek do głosowania — bezzwłocznie dać jeden egzemplarz karty do głosowania na żądanie wyborcy, bez względu na to, czy taka karta była mu już przedtem doręczona, a przewodniczący komisji jest obowiązany dać temu wyborcy krótki przeciąg czasu i możność, ażeby albo sam kartkę w lokalu wyborczym wypełnił, albo drugiemu wyborcy poruczył ją wypełnić.

§. 31.

Jeżeli przy głosowaniu zajdzie jaka niepewność co do tożsamości wyborcy, to o tem orzeka natychmiast bez rekursu komisya wyborcza.

§. 32.

Imię każdego wyborcy, który oddał swój głos, ma komisya wyborcza wciągnąć do spisu głosowania, mającego się prowadzić w dwu egzemplarzach.

Nieważnymi są te głosy wyborców, któreby oddano z jakimś zastrzeżeniem, albo z jakimś nakazem dla posła wybrać się mającego.

O ważności lub nieważności poszczególnych głosów rozstrzyga natychmiast komisya wyborcza bez rekursu.

§. 33.

Komisya wyborcza obowiązana jest prowadzić protokół z aktu wyborczego, w którym mają być zamieszczone w szczególności wszystkie orzeczenia komisji uchwalone w wypadkach, niniejszą ustawą przewidzianych.

Wybory powinny się odbyć w przeciągu wyznaczonego dnia. Jeżeli jednak zaszło coś takiego, że nie możnaby rozpocząć, dalej prowadzić, albo ukończyć wyboru, to komisya wyborcza może dalszą czynność wyborczą za zgodą komisarza wyborczego odłożyć na następny dzień. O tem należy uwiadomić wyborców w taki sposób, jakiego zwykle używa się w dotychczasem miejscu.

§. 34.

Czas, przeznaczony do głosowania, nie może być krótszym od przeciągu czterech godzin.

Po upływie czasu, przeznaczonego do oddania głosów, ma obwieścić przewodniczący komisji wyborczej, że głosowanie ukończone; jednak wyborcom, którzy w chwili tej jeszcze w lokalu wyborczym się znajdują, a którzy dotychczas jeszcze głosów nie oddali nie może być odjętą możność oddania głosów. Następnie ma komisya sprawdzić zgodność liczby oddanych kartek z liczbą wyborców, zapisanych w spisie głosowania, poczem cała komisya wyborcza i komisarz wyborczy mają podpisać obydwie spisy głosowania i ma się natychmiast przystąpić do otwarcia kartek i obliczenia głosów.

Czynność ta ma być przeprowadzoną jawnie w obecności i przy wglądzie wszystkich wyborców w następujący sposób:

Przewodniczący komisji wyciąga z urny po jednej kartce, otwiera każdą z osobna i odczytuje imię kandydata na niej umieszczone, poczem podaje odczytaną kartkę drugiemu członkowi komisji, który prawdziwość odczytanego imienia potwierdza — i kartki w takim porządku, jak były oddane, otwarte składa. Równocześnie dwóch innych członków komisji prowadzi listy głosowania w ten sposób, że zapisują przy pierwszym głosie, który otrzymał kandydat na posła, jego imię i nazwisko i przy nim liczbę „1“, — przy drugim liczbę „2“ i t. d.

§. 35.

Gdy kartka do głosowania mieści w sobie więcej imion, niż ma być wybranych posłów — to imiona dalej napisane, o ile liczbę posłów wybrać się mających przewyższają, uważają się jako zupełnie nie napisane i zupełnie się nie uwzględniają. Kiedy na kartce napisano mniej imion, niż wynosi liczba posłów wybrać się mających, to głosy przez napisanie tych imion oddane są ważne. Kiedy imię jednej i tej samej osoby na tej samej kartce kilka razy jest napisane, liczy się przy obliczeniu głosów tylko jako jeden głos.

Imiona nie jasne i niedokładne do tego stopnia, że niema pewności, którą osobę oznaczają — uważają się jako głosy nieważne. Orzeka o tem komisya wyborcza, a orzeczenie jej ma być w protokole zamieszczone.

§. 36.

Po obliczeniu głosów podaje przewodniczący komisji rezultat tegoż do wiadomości wyborców, poczem wszyscy członkowie komisji i komisarz wyborczy podpisują protokół i listy głosowania i przewodniczący komisji oddaje wszystkie akta wyborcze komisarzowi wyborczemu. Członek komisji nie chcący podpisać protokołu, ma prawo umieścić w tymże protokole przyczyny, dla których odmawia podpisu.

Gdy rezultat wyboru posła ma być obliczony w głównem miejscu wyboru — przedsiębierze przewodniczący komisji w obecności wszystkich członków komisji i wyborców znachodzących się w lokalu wyborczym opieczetowanie wszystkich aktów wyborczych razem z kartkami głosowania pieczęcią urzędową miejscowej zwierzchności gminnej, umieszcza na zewnątrz napis oznaczający treść i oddaje tak opieczetowane akta wyborcze komisarzowi wyborczemu, który obowiązany jest odesłać je bezzwłocznie do c. k. Starosty powiatowego głównego miejsca wyboru. Każdemu z członków komisji przysługuje prawo przyłożyć także swoją prywatną pieczęć.

Na zewnętrznej stronie opieczętowanych aktów umieścić ma przewodniczący komisji imię i nazwisko kandydata, który w tem miejscu wyboru otrzymał najwięcej głosów i liczbę głosów, jaka na niego padła.

§. 37.

Zbadanie i ogłoszenie ogólnego rezultatu wyboru należy do głównej komisji wyborczej w głównem miejscu wyboru zebrać się mającej.

Komisję tę zwołuje najdalej do trzech dni po nadesłaniu aktów wyborczych ze wszystkich miejsc wyborczych dotyczącego okręgu wyborczego Starosta powiatowy głównego miejsca wyboru. Komisya ta składa się z siedmiu członków, a mianowicie z naczelnika gminy głównego miejsca wyboru, lub jego zastępcy, dwóch członków rady gminnej głównego miejsca wyborczego przez tegoż naczelnika powołanych, dwóch członków z pomiędzy uprawnionych do wyboru tego samego okręgu wyborczego przez komisarza wyborczego głównego miejsca wyboru powołanych, a w końcu z dwu kandydatów na posła w tym okręgu wyborczym, którzy wedle dat na zewnętrznej stronie nadesłanych z poszczególnych gmin aktów wyborczych umieszczonych, w największej liczbie poszczególnych miejsc wyborczych tego okręgu wyborczego najwięcej głosów otrzymali.

Na wypadek, gdyby we wszystkich miejscach wyborczych danego okręgu wyborczego jeden i ten sam kandydat otrzymał największą ilość głosów — względnie gdyby w dniu urzędowania głównej komisji wyborczej jeden lub oba kandydaci do tegoż nie zgłosili się powołuje jednego względnie i dwóch ostatnich członków komisji z pomiędzy wyborców dotyczącego okręgu wyborczego komisarz wyborczy głównego miejsca wyboru.

Komisya urzęduje w obecności komisarza wyborczego głównego miejsca wyboru — w lokalu możliwie najobszerniejszym, urządzonym w sposób w §. 24 tej

ustawy oznaczonym, przyczem mają wszyscy wyborcy prawo być obecnymi w miarę objętości miejsca.

§. 38.

Komisya przyjmuje z rąk komisarza wyborczego opieczętowane akta, nadesłane ze wszystkich miejsc wyborczych i stwierdza nienaruszenie pieczęci.

Każdemu z członków komisji wyborczych poszczególnych miejsc wyborczych tego okręgu wyborczego, którzy po myśli §. 36 tej ustawy przyłożyli na akta wyborcze swoje prywatne pieczęcie, wolno żądać od komisarza głównego miejsca wyborczego przed rozpakowaniem aktów zbadania, czy przyłożona przez dotyczącego wyborcę pieczęć jest nienaruszoną.

Komisya wybiera z pomiędzy siebie przewodniczącego absolutną większością głosów. Gdyby taka większość nie dała się osiągnąć, mianuje przewodniczącego z pomiędzy członków komisji komisarz wyborczy. Następnie przystępuje komisya do obliczenia głównego rezultatu wyboru na podstawie obliczeń dokonanych przez komisye wyborcze poszczególnych miejsc wyborczych.

Rezultat ogólnego obliczenia ogłosi obecnym przewodniczący komisji.

Co do całej czynności komisji spisany będzie protokół, który podpiszą wszyscy członkowie komisji i komisarz wyborczy.

§. 39.

Za wybranego posłem ma się ten uważać, kto otrzymał więcej jak połowę wszystkich oddanych ważnych głosów.

§. 40.

Gdy przy głosowaniu nie padła na nikogo taka większość głosów, należy zarządzić ścisłejszy wybór. Wybór ten ma zarządzić e. k. Starosta powiatowy głównego miejsca wyboru we wszystkich dotyczących miejscach wyborczych, a rezultat tych wyborów będzie obliczony po myśli powyższych postanowień niniejszej ustawy.

§. 41.

Przy ściślejszym wyborze mają wyborcy ograniczyć się tylko na tych kandydatach, którzy po wybranych absolutną większością otrzymali najwyższą liczbę głosów.

Liczba kandydatów przychodzących do ściślejszego wyboru musi być zawsze dwa razy większą niż liczba posłów wybrać się mających. Przy równości głosów rozstrzyga los, kto ma przyjść do ściślejszego wyboru.

Każdy głos, padający przy ściślejszym wyborze na osoby nie przeznaczone do tego wyboru, ma się uważać jako nieważny.

Gdy przy ściślejszym wyborze wszystkie oddane ważne głosy będą podzielone pomiędzy wszystkich do tego wyboru przeznaczonych kandydatów w równych częściach tak, że każdy z nich ma za sobą połowę wszystkich głosów — wtedy rozstrzyga o wyborze los, przez przewodniczącego komisji wyborczej wyciągnąć się mający.

Gdy poza tym wypadkiem głosowanie nie doprowadza do absolutnej większości, należy zarządzić i dalsze wybory ściślejsze aż dopóki nie osiągnie się absolutnej większości, co do wszystkich mających się wybrać posłów, lub wymienionej w poprzednim ustępie równości głosów dla wszystkich osób przeznaczonych do ściślejszego wyboru, w którym to ostatnim wypadku los rozstrzyga ostatecznie o wyborze.

Ci uprawnieni wyborcy, którzy przy pierwszym wyborze zupełnie nie głosowali, nie są jeszcze dlatego wykluczeni od wykonania tego prawa przy wyborze ściślejszym.

§. 42.

Gdy w końcu wybór przepisanej w dotyczącym okręgu wyborczym liczby posłów zostanie należycie przeprowadzony, ma być zamknięty protokół czynności wyborczej

i podpisany przez wszystkich członków komisji wyborczej jak również przez komisarza wyborczego, następnie z dołączeniem wszystkich kartek głosowania opieczętowany i komisarzowi wyborczemu w celu przesłania c. k. Namiestnikowi oddany.

§. 43.

Namiestnik ma, przeglądawszy akta wyborcze jemu nadesłane, każdemu wybranemu posłowi, co do którego nie zachodzą przyczyny wykluczające go po myśli niniejszej ustawy od obieralności, doręczyć certyfikat wyborczy.

Certyfikat ten uprawnia wybranego posła wstąpić do Sejmu i niesprawiedliwia domniemanie ważności na tak długo, dopóki Sejm inaczej nie postanowi.

§. 44.

Wszystkie akta wyborcze ma następnie c. k. Namiestnik przesyłać Wydziałowi krajowemu.

Wydział krajowy jest obowiązany zbadać akta wszystkich wyborów i przedstawić co do wszystkich swoje wnioski Sejmowi, a to najdalej do roku od dnia przeprowadzenia wyborów. Sejmowi przysługują prawo ostatecznego rozstrzygania o ważności każdego poszczególnego wyboru.

Postanowienia końcowe.

§. 45.

Do ważności uchwały Sejmu o zmianie postanowień tej ustawy potrzeba obecności co najmniej dwóch trzecich części wszystkich posłów.

Gdy taka liczba posłów jest obecną, zmiana może nastąpić absolutną większością głosów obecnych.

Art. II.

Ustawa ta ma wejść w życie z chwilą rozpisania najbliższych ogólnych wyborów sejmowych.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego.

W Sanoku szkoła 4. klasowa męska połączona z 3 klasową wydziałową, niema dotychczas ruskiego katechety, jak tego wymaga ustawa i liczba uczniów Rusinów (przeszło 100), a tylko gr. kat. wikary parafii udziela religii za wynagrodzeniem. Ten wikary często przeszkadzony sprawami parafialnymi nie może udzielać religii w szkole i dzieci rozpuszcza się do domu.

Szkoła na Posadzie sanockiej 2. klasowa i P. Olchowskiej 4. klasowa nie mają zupełnie ruskiego katechety chociaż w nich wiele dzieci ruskich, a mianowicie w pierwszej 26, a w drugiej 27 dzieci, bo Rada szkolna nie przyznaje za naukę religii żadnego wynagrodzenia.

Podpisani zapytują więc c. k. Komisarza rządowego, czy raczy c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie jak najprędzej utworzyć stałą posadę gr. kat. katechety przy męskiej ludowej szkole w Sanoku i udzielić remunerać dla gr. kat. księdza za naukę religii w szkołach ludowych w Posadzie sanockiej i olchowskiej?

interpelant
Kuryłowicz, w. r.

Wesoliński, Skołyszewski, Oleśnicki, Korol, J. Jaworski, Effinowicz, Mazikiewicz, Mogilnicki Barabasz, Pastor, Glidziuk, Staruch, Huryk, Ochrymowicz Szajer.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego.

Od wielu lat nie załatwiona sprawa budowy szkoły w Besku. Rada gminna w Besku, jedna z najdzielniejszych w powiecie sanockim gotowa do wszelkich możliwych ofiar na ten cel, jednak energiczne jej starania w sprawie tej szkoły pozostają bez skutku; a mianowicie od 2. lat zalega załatwienie rekursu gminy, wniesione-

go przeciw nieprzychylnemu postanowieniu Rady szkolnej krajowej co do przemiany dwuklasowej szkoły na czteroklasową. Wskutek tego dzieci uczą się w starym, niezdrowym i ciasnym budynku. Ponieważ liczna bardzo inteligentna ludność Beska odczuwa bardzo przykro brak odpowiedniej szkoły, podpisani zapytują c. k. komisarza rządowego: Czy c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie raczy sprawę budowy czteroklasowej szkoły w Besku jak najspieszniej załatwić?

interpelant
Kuryłowicz, w. r.

Glidziuk, Stapiński, Effinowicz, Korol Mazikiewicz, Mogilnicki, Oleśnicki, J. Jaworski, Krempa, Bojko, Barabasz, Staruch, Huryk Ochrymowicz.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego.

Od 12. lat niezadowolona sprawa budowy szkoły ludowej w Rymanowie. Jeszcze w roku 1898 miała ta szkoła być oddana do użytku publicznego pod nazwą szkoły jubileuszowej imienia Jego Cesarskiej Mości cesarza Franciszka Józefa I. Jednak do teraz niema jeszcze i planów tej szkoły, a głównym winowajcą tej wielkiej niezdarności jest nie c. k. Rada okręgowa w Sanoku lecz miejscowa Rada szkolna w Rymanowie, która nie daje posłuchu poleceniom Rady szkolnej okręgowej. Wskutek jej niezdarności biedne dzieci uczą się od wielu lat w stancyach ciasnych, ciemnych, wilgotnych i tracą zdrowie. Fotografia starej szkoły pod %.

Podpisani zapytują więc c. k. Komisarza rządowego: Czy raczy c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie doprowadzić jak najspieszniej do końca sprawę budowy szkoły ludowej w Rymanowie?

Kuryłowicz, w. r.
interpelant

Glidziuk, Stapiński, Effinowicz, Mazikiewicz, Mogilnicki, Krempa, Bojko, Korol Oleśnicki,

J. Jaworski, Staruch, Barabasz, Huryk, Ochrymowicz.

Interpelacya

do c. k. Komisarza rządowego p. Kuryłowicza.

Od długiego czasu niezadowolona sprawa założenia szkoły ludowej w gminie Deszno, powiatu sanockiego. Gmina ta ma już odpowiedni grunt pod budowę, ofiarowany przez właściciela większej posiadłości i od kilku lat puka nadaremnie o rozpoczęcie urzędowej akcyi co do budowy. Jest to jedyna gmina w powiecie sądowym rymanowskim o ludności po połowie mieszanej, która nie ma szkoły.

Podpisani zapytują przeto c. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie polecić c. k. Radzie szkolnej okręgowej w Sanoku, ażeby z całą energią przyspieszyła utworzenie szkoły ludowej w Desznie?

Interpelant
Kuryłowicz, w. r.

Gładziuk, Stapiński, Krempa, Effenowicz, Bojko, Oleśnicki, Korol, J. Jaworski, Mazikiewicz, Mogilnicki, Barabasz, Staruch, Huryk, Ochrymowicz.

Wniosek nagły:

Przy regulacyi rzeki Stryj, prowadzonej na podstawie ustawy o budowie dróg wodnych wytworzył się stan rzeczy, który grożąc nadbrzeżnym gminom wielką a w bardzo już szybkim czasie nastąpić mogącą katastrofą, wymaga bardzo spieszego a energicznego zaradzenia i środków ochronnych.

Przy wykonaniu przekopu przy kilometrze 53, który jest prowadzony lewą stroną prawie po przy samym gościńcu państwowym Stryj-Skołe nie zabezpieczono należyście lewego brzegu przekopu, wskutek czego przekop wykonany na pochyłości szutrowej,

świeżo powstałej nie mógł wytrzymać wielkiej masy wody, wpuszczonej do niego z wielkim spadem i woda ta rozerwała wierzech łuku a zabrawszy i zniszczywszy już przed rokiem część gościńca na przestrzeni około 500 metrów, już w zeszłym roku zalała była część gminy Górne a mianowicie ogrody w pobliżu domów. W obecnej chwili sytuacya stała się jeszcze więcej groźną. Wielkie masy śniegu i lodu wytworzą przy pierwszym roztopie taką ilość wody, że mając przerwana i już gotową drogę, woda ta zaleje i zniszczy wieś Górne.

Podobne niebezpieczeństwo grozi także samemu miastu Stryjowi. Pod samem miastem zamulila zeszłoroczna powódź kanał wykopany pod nowe koryto i zasypała szutrem go — wskutek tego utworzył się zator na którym osadziły się kry i wysokie góry śniegu, położone znacznie wyżej od miasta tak, że przy roztopie grozi niebezpieczeństwo zalewu w wysokim stopniu miastu Stryjowi.

Wobec tego wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby jak najspieszniej przesięgnął zarządzenia i środki ochronne dla zabezpieczenia gminy Górne i miasta Stryja przed zalewem i zniszczeniem, a równocześnie spowodował jak najspieszniejszą rekonstrukcyę przerwanego już od roku gościńca Stryj-Skołe.

Wnioskodawca
Oleśnicki, m. p.

Rozwadowski, J. Jaworski, Bojko, Stapiński, F. Włodek, Korol, Effenowicz, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Huryk, Staruch, Barabasz, Krempa, Ostapezuk, Mogilnicki, Gładziuk.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając nagłość wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała, a oddzielnie i bez rozprawy uchwała Izba odesłanie tego wniosku nagłego do komisji wodnej z poleceniem przedłożenia

8 sprawozdania bez drukowania na najbliższem posiedzeniu.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie wniosków właśnie odczytanych umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacje zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 18. lutego 1907 o godzinie 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 1 minut 45 popołudniu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze :

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.

